

PASTIERSKY LIST PRI PRÍLEŽITOSTI DIECÉZNYCH MISÍ

(Pastiersky list je potrebné prečítať namiesto homílie pri všetkých svätých omšiach v nedeľu 4. októbra)

Drahí bratia a sestry, v živote Cirkvi jestvujú chvíle, keď nás Pán osobitným spôsobom pozýva zastaviť sa, otvoriť srdce a dovoliť mu, aby sa nás znova dotkol svojou milosťou. Takouto chvíľou budú aj diecézne misie, ktoré sa uskutočnia **vo farnosti Spišská Stará Ves od nedele 11. októbra do soboty 17. októbra**. Obraciam sa na vás s otcovskou prosbou i s naliehavým povzbudením: prijmite toto pozvanie a zapojte sa do týchto misií v čo najväčšom počte. Neberte ich ako jednu z mnohých udalostí, ale ako čas milosti, ktorý nám Pán pripravuje pre naše dobro.

Diecézne misie sa konajú v roku, keď si pripomíname 250 rokov od založenia našej Spišskej diecézy. Sú príležitosťou na duchovnú obnovu a prehĺbenie viery pre všetkých: pre tých, ktorí do kostola prichádzajú pravidelne, aj pre tých, ktorí sa vzdialili; pre starších, mladých, rodiny, chorých, hľadajúcich i váhajúcich. Sú to dni, v ktorých Kristus osobitne prichádza medzi nás, aby nás povzbudil, uzdravil a obnovil. Boh totiž nikdy neprestane klopať na dvere ľudského srdca.

Bratia a sestry, všetci potrebujeme obnovu. Nestačí žiť z viery, ktorú sme prijali kedysi. Vieru potrebujeme stále prehľbovať a očisťovať. Aj veriaci človek sa môže časom unaviť a zvyknúť na duchovnú priemernosť. Aj kresťanská rodina môže niesť bremená, napätia a zranenia. Aj farnosť môže potrebovať nový nádech, nové nadšenie, novú jednotu. Preto naša Spišská diecéza ponúka misie: aby sme sa neuspokojili s tým, že „nejako veríme“, ale aby sme znovu objavili krásu živého vzťahu s Ježišom.

Možno si niekto povie: „Načo mám prísť? Ved' ja verím.“ Práve preto príd'. Lebo viera je darom, o ktorý sa treba starať. A možno si iný povie: „Ja už dlho nežijem tak, ako by som mal. Bolo by mi ťažko prísť.“ Práve preto príd'. Lebo misie nie sú odmenou pre dokonalých, ale pomocou pre tých, ktorí potrebujú Božiu blízkosť, odpustenie a nový začiatok.

Chcem ale povedať veľmi jasne: tieto diecézne misie sa nekonajú preto, aby sme mali pekný program. Konajú sa pre tvoje dobro. Pre uzdravenie toho, čo je v tebe zranené. Pre svetlo v otázkach, v ktorých možno blúdiš. Pre nádej, ktorú možno potrebuješ znovu objaviť. Koľko ľudí dnes žije v nepokoji, v zhone a v únave. Koľkí nesú v sebe staré bolesti, neodpustené krivdy, strach z budúcnosti, osamelosť či neistotu! Práve do takejto reality vstupuje Pán so svojím milosrdenstvom a láskou. Naše diecézne misie majú aj krásny rozmer spoločenstva. Nie sme kresťanmi osamotené. Sme Boží ľud, ktorý kráča spolu. Keď sa spoločne zhromažďujeme okolo Božieho slova, Eucharistie, modlitby a sviatosti zmierenia, rastie medzi nami viera, jednota a vedomie, že patríme Kristovi a jeden druhému. Preto vás prosím: neostaňte bokom. Nehovorte si, že prídu iní. Každý z vás je dôležitý. Každý z vás má svoje miesto. Každý z vás môže počas týchto dní prijať Božie požehnanie, ktoré zmení niečo podstatné vo vašom živote.

Preto vás prosím aj o odvahu: Pozvite suseda, príbuzného, známeho, mladého človeka, ktorý sa vzdialil, alebo niekoho, kto prežíva ťažké obdobie. Príďte spolu s ním, lebo možno sám nemá odvahu. Niekedy takéto jednoduché pozvanie môže byť začiatkom veľkej zmeny. Možno niekto čaká práve na takéto pozvanie. Možno sa niekto už dlhšie chce vrátiť, ale potrebuje povzbudenie. Možno sa niekto zmieta vo vnútornej tme a Pán sa ho chce počas týchto misií dotknúť svojím svetlom.

Drahí bratia a sestry, s veľkou dôverou odporúčam tieto diecézne misie vám všetkým. Modlím sa, aby sa stali požehnaným časom obnovy a nového nadšenia pre vieru. Nech Duch Svätý obnoví naše rodiny a naše spoločenstvá. Zo srdca vás všetkých pozývam. Príďte, aby Pán mohol vo vašom živote konať. Príďte aj Vy, spolubratia kňazi. Na tento úmysel sa modlím za vás a udeľujem svoje požehnanie v mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen. Prosím, pamätajte na mňa vo svojich modlitbách.

Váš biskup František